

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 24 noiembrie 2015
(OR. en)

14422/15

**Dosar interinstituțional:
2015/0269 (COD)**

**GENVAL 60
JAI 903
MI 742
COMPET 533
COMIX 612
CODEC 1557**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, semnat de către dl Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	19 noiembrie 2015
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2015) 750 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2015) 750 final.

Anexă: COM(2015) 750 final

Bruxelles, 18.11.2015
COM(2015) 750 final

2015/0269 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și
deținerii de arme**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Securitatea cetățenilor și a întreprinderilor este o preocupare cheie a actualei Comisii. Utilizarea armelor de foc de către criminalitatea organizată și gravă și de către organizații teroriste poate provoca daune enorme societății, după cum am constatat de mai multe ori în anul acesta, în special în urma atentatelor care au avut loc la Paris și la Copenhaga. Cel mai recent, peste 120 de persoane au murit într-o serie de atacuri teroriste coordonate, comise la 13 noiembrie 2015 la Paris.

Aceste evenimente tragice¹ sunt o dovadă clară a amenințării multidimensionale reprezentate de criminalitatea organizată și au arătat de ce este necesară o consolidare suplimentară a luptei noastre împotriva traficului de arme de foc, printr-o abordare coordonată și coerentă. În Orientările sale politice, președintele Juncker a subliniat, de asemenea, responsabilitatea comună europeană pentru combaterea criminalității transfrontaliere și a terorismului.

Achiziționarea, deținerea și importul/exportul de arme de foc pentru uz civil fac obiectul unui cadru de reglementare cuprinzător al UE prevăzut în Directiva 91/477/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/51/CE.

Cetățenii Uniunii Europene se bazează pe guvernele naționale și pe instituțiile UE pentru a le asigura securitatea. În acest scop, este important să se ia măsuri imediate de consolidare a normelor existente privind accesul la arme de foc și comerțul cu acestea.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Obiectivul Directivei 91/477/CEE privind armele de foc este facilitarea funcționării pieței interne a armelor de foc în cadrul UE, garantând în același timp un nivel ridicat de siguranță pentru cetățenii UE. Aceste norme au scopul de a remedia eventualele probleme și vulnerabilități care pot să apară de-a lungul ciclului de viață al unei arme de foc (cuprinzând producția, comerțul, posesia și deținerea, dezactivarea și distrugerea armelor de foc). În acest scop, directiva stabilește cerințele minime pe care statele membre trebuie să le impună cu privire la achiziționarea și deținerea diferitelor categorii de arme de foc² și reglementează

---

¹ Atacurile teroriste de la Paris și de la Copenhaga și tentativa de atac terorist care a avut loc într-un tren Thalys au subliniat legătura dintre criminalitatea organizată și terorism, în special în ceea ce privește obținerea armelor de foc.

² Unul dintre aspectele centrale în acest context este stabilirea, în anexa I la Directiva 91/477/CEE, a patru categorii de arme de foc, în ordinea nivelului lor de pericol:

- „categoria A: arme de foc interzise – arme militare”;
- „categoria B: arme de foc supuse autorizării – utilizate în cea mai mare parte de sportivi de tir și de vânători”;
- „categoria C: arme de foc care fac obiectul declarării – în esență, arme de foc utilizate de vânători”;
- „categoria D: alte arme de foc – în principal, armele de foc cu bătaie lungă cu tragere foc cu foc prin țevă netedă”.

condițiile pentru transferul de arme de foc între statele membre, prevăzând în același timp norme mai flexibile în ceea ce privește vânătoria și tirul sportiv³.

Modificarea aprobată în 2008, și anume Directiva 2008/51/CE⁴, a avut ca scop consolidarea aspectelor legate de securitate și alinierea directivei la Protocolul ONU împotriva fabricării și traficului ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate.

Actualul cadru legislativ al UE privind armele de foc derivă în mare măsură din Protocolul ONU privind armele de foc (UNFP), care a fost negociat și semnat de către Comisie în 2002 în numele UE.

Protocolul reprezintă un instrument internațional la care atât UE, cât și statele sale membre sunt părți. Comisia a finalizat procesul de transpunere în legislația UE a tuturor dispozițiilor acestui protocol, în esență prin:

- Directiva 2008/51/CE, care integrează dispozițiile corespunzătoare prevăzute de Protocolul privind armele de foc în ceea ce privește transferurile *intra-comunitare* de arme;
- Regulamentul (UE) nr. 258/2012 (IP/12/225), care abordează comerțul și transferurile cu țări *din afara* UE, transpunând astfel dispozițiile articolul 10 din UNFP.
- **Coerența cu celelalte politici ale Uniunii**

Prezenta inițiativă este pe deplin coerentă cu obiectivele strategice ale Comisiei Europene pentru perioada 2014-2019 în ceea ce privește promovarea unui „spațiu al justiției și al drepturilor fundamentale bazat pe încredere reciprocă”.

După atacurile teroriste de la Paris din ianuarie 2015, miniștrii UE ai afacerilor interne și/sau ai justiției au adoptat „Declarația de la Paris”, în care au reiterat angajamentul țărilor lor de a reduce furnizarea ilicită de arme de foc pe întregul teritoriu al Europei și, în consecință, de a spori cooperarea lor în cadrul Platformei multidisciplinare europene împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT), de a ameliora schimbul de informații secrete și de a asigura utilizarea deplină a resurselor Europol, Eurojust și Interpol⁵.

În cadrul reuniunii informale a Consiliului European din 12 februarie 2015, șefii de stat și de guvern au solicitat tuturor autorităților competente să intensifice nivelul de cooperare în lupta împotriva traficului ilicit de arme de foc, inclusiv prin revizuirea rapidă a legislației relevante

³ Cu toate acestea, statele membre au, în principiu, dreptul de a stabili măsuri mai stricte decât cele prevăzute de directivă.

⁴ Doi factori au determinat modificarea directivei: a) semnarea, la 16 ianuarie 2002, de către Comisia Europeană în numele Comunității Europene, a Protocolului Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate; b) rezultatele și propunerile de ameliorare (de exemplu, arme dezactivate, licențe de export și de import, păstrarea evidențelor, marcarea) prezentate în raportul Comisiei din decembrie 2000 privind punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE în urma transpunerii sale în legislația națională de către toate statele membre – COM (2000) 837 [Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 15.12.2000 referitor la punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme].

⁵ 5322/15, „Declarația de la Paris din 11 ianuarie 2015”.

și printr-un dialog reînnoit cu țările terțe privind chestiunile legate de securitate, în special cu țările din Orientul Mijlociu și Africa de Nord, precum și cu cele din Balcanii de Vest⁶.

Cu ocazia reuniunii Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 12-13 martie 2015, miniștrii au invitat Comisia să propună modalități de combatere a traficului ilicit de arme de foc și, împreună cu Europol, să îmbunătățească schimbul de informații și cooperarea operațională⁷.

Ca urmare, Comisia a adoptat Agenda europeană privind securitatea pentru a asigura un răspuns eficace și coordonat la nivel european la amenințările emergente și din ce în ce mai complexe la adresa securității. Atrăgând în același timp atenția asupra provocărilor ridicate de traficul ilicit de arme de foc, Agenda europeană privind securitatea a subliniat diferențele dintre legislațiile naționale, care reprezintă un obstacol în calea controalelor eficace și a cooperării polițienești la nivelul UE⁸. Agenda europeană privind securitatea a recomandat în special, drept acțiune prioritară, o revizuire a legislației privind armele de foc, pe baza unor propuneri care ar trebui formulate în 2016. Ea a solicitat, de asemenea, măsuri urgente cu privire la dezactivarea armelor de foc, pentru a preveni reactivarea și utilizarea acestora de către infractori. Declarația Consiliului miniștrilor afacerilor interne din 29 august 2015 a reiterat apelul pentru revizuirea Directivei privind armele de foc și pentru o abordare comună referitoare la dezactivarea armelor de foc.

În cele din urmă, la 8 octombrie 2015, Consiliul a adoptat concluzii privind consolidarea utilizării mijloacelor de combatere a traficului de arme de foc, invitând statele membre, Comisia Europeană, Europol și Interpol să ia măsuri printre care trebuie să se numere revizuirea legislației existente, precum și monitorizarea amenințărilor reprezentate de armele de foc prin coordonarea investigațiilor și operațiunilor transfrontaliere. Acest apel la acțiune acoperă, de asemenea, traficul de arme de foc online⁹.

De asemenea, Parlamentul European a analizat problema traficului de arme de foc de mai multe ori. La 11 februarie 2015, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind măsurile antiterorism¹⁰, în care „solicită Comisiei să evalueze de urgență normele UE existente cu privire la circulația armelor de foc și a explozivelor ilegale, precum și la traficul de arme legat de criminalitatea organizată”.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene constituie temeiul juridic pentru această propunere, în conformitate cu temeiul juridic inițial al Directivei privind armele de foc.

---

⁶ 6112/15, proiect de declarație a membrilor Consiliului European.

⁷ 7178/15, comunicat de presă al Consiliului JAI.

⁸ COM(2015) 185 final din 28.4.2015.

⁹ 12892/15, Concluziile Consiliului.

¹⁰ Nr. de referință PE: 2015/2530(RSP) din 11 februarie 2015.

- **Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)**

În conformitate cu articolul 5 din TUE, toate acțiunile întreprinse la nivelul UE trebuie să respecte principiul subsidiarității, potrivit căruia UE trebuie să legisneze numai în cazul în care aduce o valoare adăugată acțiunilor întreprinse de statele membre în mod individual.

Problemele care trebuie abordate, și anume amenințările pe care le reprezintă criminalitatea organizată și gravă și terorismul, precum și costurile sociale și economice potențial enorme ale acțiunilor violente, se caracterizează în mod inerent prin natura lor transnațională, afectând mai multe state membre în același timp. În acest sens, problemele menționate nu pot fi abordate într-un mod pe deplin satisfăcător de către statele membre acționând individual.

Acest lucru a fost demonstrat de recente atacuri teroriste din lunile august și noiembrie ale acestui an, comise de rețele infracționale transnaționale care își desfășoară activitatea în mai multe state membre. Aceste rețele au profitat de normele naționale divergente privind deținerea și comerțul armelor de foc și au exploatat deficiențele schimbului transfrontalier de informații.

Numai instituirea unui sistem la nivelul întregii UE poate asigura cooperarea care este necesară între statele membre pentru a controla și urmări uzul civil al armelor de foc desfășurat pe teritoriul UE.

Chestiunile de securitate abordate de Directiva privind armele de foc sunt de natură transfrontalieră. Vulnerabilitățile unui stat membru față de activitățile infracționale afectează întreaga Uniune Europeană. Diferențele dintre legislațiile naționale, clasificările armelor de foc și procedurile administrative subminează aplicarea uniformă a directivei. După cum s-a subliniat într-un studiu recent de evaluare, numai la nivelul UE pot fi luate măsuri eficiente pentru a garanta un nivel ridicat de securitate și a reglementa circulația transfrontalieră a armelor de foc. Directiva privind armele de foc stabilește un cadru de reglementare comun care nu ar fi putut fi obținut doar prin acțiuni naționale sau bilaterale.

- **Proportionalitatea**

Propunerea respectă principiul proporționalității din următorul (următoarele) motiv(e):

Proportionalitatea este garantată prin limitarea conținutului modificărilor propuse la schimbările cu cel mai important impact asupra securității, în conformitate cu principalele concluzii ale studiilor efectuate în faza de pregătire. În ansamblu, propunerea nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivului de a garanta securitatea cetățenilor UE, fără a introduce restricții inutile ale pieței interne.

Pe lângă dispozițiile standard care țin de politica comercială, pentru a lua în considerare preocupările și comentariile părților interesate din sectorul privat, propunerea vizează ameliorarea standardelor de securitate și reducerea neconcordanțelor cu Protocolul ONU privind armele de foc, în special a celor referitoare la definiții.

- **Alegerea instrumentului**

Comisia propune o nouă directivă de modificare a actualei Directive privind armele de foc. Alte mijloace nu ar fi adecvate pentru a modifica directiva în vigoare.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

• Evaluări ex-post/verificări ale adecvării legislației existente

Astfel cum a anunțat în comunicarea sa din 2013¹¹, înainte de a examina caracterul întemeiat al revizuirii cadrului juridic în vigoare, Comisia a lansat o serie de studii de cercetare care acoperă:

- caracterul întemeiat (sau neîntemeiat) al unei propuneri legislative a UE vizând apropierea sancțiunilor penale împotriva traficului ilicit de arme de foc¹²;
- caracterul întemeiat (sau neîntemeiat) al unei propuneri legislative a UE vizând ameliorarea normelor privind procedurile de dezactivare, distrugere și marcarea a armelor de foc în UE, precum și privind armele de alarmă și copiile de arme¹³;
- punerea în aplicare a Directivei privind armele de foc în toate statele membre.

Primul studiu a concluzionat că existența unor norme minime la nivelul UE privind traficul ilicit de arme de foc ar reduce insecuritatea juridică, ar facilita urmărirea penală și ar împiedica infractorii să exploateze lacunele din legislație. Cu toate acestea, dovezile din cadrul studiului au sugerat, de asemenea, că problemele practice, cum ar fi lipsa resurselor, prioritățile de politică contradictorii și lipsa asigurării respectării legislației existente, au fost obstacole la fel de semnificative în calea eforturilor transfrontaliere de combatere a traficului ilicit de arme de foc precum diferențele dintre legislațiile naționale în acest domeniu. Autorii studiului s-au pronunțat, în concluzie, în favoarea unui mix de politici (măsuri fără caracter legislativ și măsuri legislative), fără a privilegia nici un nivel minim, nici un nivel maxim de intervenție legislativă.

Al doilea studiu a propus o revizuire a Directivei privind armele de foc, cu următoarele obiective:

- armonizarea normelor privind marcarea armelor de foc și introducerea recunoașterii reciproce a marcajelor între statele membre;
- asigurarea respectării unor standarde și proceduri comune și introducerea unor cerințe de înregistrare a armelor de foc dezactivate;
- stabilirea unor orientări tehnice comune privind convertibilitatea armelor de alarmă/de semnalizare și a copiilor de arme, prin definirea detaliată a criteriilor pe baza cărora armele de alarmă și copiile de arme se califică drept convertibile și, astfel, includerea acestora în domeniul de aplicare al Directivei privind armele de foc;
- promovarea schimbului de cunoștințe între statele membre (punându-se accentul îndeosebi pe amenințările și oportunitățile create de progresele tehnologice) și

¹¹ A se vedea nota de subsol 1.

¹² http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/general/docs/dg_home_-_illicit_firearms_trafficking_final_en.pdf

¹³ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/general/docs/dg_home_ia_firearms_deactivation_final_en.pdf

ameliorarea colectării de date referitoare la producția și posesia de arme de foc și arme de foc dezactivate, arme de alarmă și copii de arme, precum și la activitățile infracționale legate de acestea.

În cele din urmă, studiul de evaluare a punerii în aplicare a Directivei privind armele de foc a recomandat, printre altele:

- definirea criteriilor comune privind convertibilitatea armelor de alarmă;
- armonizarea normelor privind marcarea și a standardelor pentru dezactivare;
- consolidarea sistemului de colectare a datelor și examinarea interoperabilității dintre sistemele de informații create la nivel național; și, în cele din urmă,
- definirea unei abordări comune a clasificării armelor de foc pentru vânatoare și tir sportiv.

Împreună cu prezenta propunere, Comisia publică raportul referitor la punerea în aplicare a Directivei privind armele de foc în conformitate cu articolul 17 din directiva menționată.

- **Consultări cu părțile interesate**

Metodele de consultare, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

Părțile interesate au fost consultate prin intermediul unor chestionare și invitații la reuniuni adresate statelor membre și părților interesate din sectorul privat (reprezentanți ai asociațiilor europene de producători de arme de foc și muniție pentru uz civil, comercianți de arme pentru uz civil, vânători, colecționari, ONG-uri, instituții de cercetare etc.), prin crearea unei adrese de e-mail dedicate (JLS-FIREARMS@ec.europa.eu) pentru consultarea permanentă și printr-un studiu extern pentru sprijinirea pregătirii evaluării impactului. În plus, a fost constituit un „grup interservicii” în cadrul Comisiei.

Sinteza răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare

Statele membre și ONG-urile au convenit că punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE este utilă pentru prevenirea deturnării armelor de foc de pe piața legală pe piața ilegală. Partenerii din sectorul privat au argumentat că statele membre au deja reglementări stricte vizând acest aspect și și-au manifestat preocuparea față de posibilele consecințe negative pentru întreprinderile mici și mijlocii. Multe părți interesate din sectorul privat au exprimat îngrijorare mai ales în ceea ce privește modificări ale categoriilor care ar putea aduce prejudicii activităților de vânatoare și de tir sportiv.

Potrivit opiniei părților interesate, reactivarea armelor de foc dezactivate reprezintă o sursă importantă pentru achiziționarea de arme în scopuri infracționale, iar lacunele din legislație care rezultă din diferențele dintre standardele naționale pentru dezactivare pot fi utilizate de infractori¹⁴. Unele părți vizate consideră că Directiva privind armele de foc este suficient de strictă în ceea ce privește dezactivarea și sunt de părere că este nevoie doar de un control al

---

¹⁴ Transcrise, autoritate națională lituaniană.

punerii în aplicare de către statele membre și de stabilirea orientărilor tehnice necesare¹⁵. Cu toate acestea, în general, o mai bună armonizare este considerată a fi o prioritate.

Toate părțile interesate (de la autoritățile statelor membre până la experți și reprezentanți ai producătorilor) consideră că există o nevoie reală ca statele membre să facă schimb de informații privind armele de foc și că acest lucru este o chestiune importantă. În plus, cooperarea nu ar trebui să fie limitată la schimbul de informații între statele membre, ci ar trebui să fie implicate și părțile interesate din sectorul public și privat¹⁶. O comunicare sporită este considerată esențială în scopul obținerii de informații secrete, al operațiunilor comune și al gestionării. Cu toate acestea, o bună practică ar consta în a pune accentul pe modalități de a face schimb de informații prin căi electronice, mai degrabă decât prin organizarea de reuniuni. În plus, ar trebui să se ia în considerare faptul că există deja platforme în cadrul cărora pot avea loc astfel de discuții, atât la nivel operațional, cât și la nivel de reglementare.

Este considerată importantă adoptarea unor recomandări comune privind normele, deoarece unele țări înțeleg în mod diferit anumite aspecte (de exemplu, definiția copiilor de arme). Pentru a împiedica infractorii să poată utiliza normele care diferă între statele membre în avantajul lor, este nevoie de o abordare armonizată la nivelul întregii Europe.

În scopul eficacității, definițiile ar trebui să includă trimiteri mai specifice privind armele de alarmă și alte tipuri de arme care nu sunt încă bine definite în cadrul de reglementare al UE.

Consensul general a fost că existența unor standarde minime comune pentru orientările privind dezactivarea ar contribui la a aduce statele membre ale UE la același nivel prin armonizarea diverselor proceduri și, în consecință, prin îmbunătățirea comunicării și facilitarea asigurării respectării legislației. Criminalitatea ar fi redusă, întrucât aplicarea unor standarde minime comune ar contribui la combaterea comerțului ilegal cu piese de schimb și la prevenirea utilizării armelor de foc reasamblate și convertite în mod ilegal.

Comisia a analizat opiniile exprimate de către părțile interesate din sectorul public și privat. Această propunere este concepută pentru a asigura un grad mai ridicat de securitate/eficacitate și eficiență.

- **Evaluarea impactului**

Având în vedere caracterul urgent al propunerii în lumina evenimentele recente, aceasta este prezentată fără o evaluare a impactului. Cu toate acestea, elaborarea propunerii s-a putut baza pe o evaluare a Directivei privind armele de foc efectuată în cadrul programului REFIT. Această evaluare a arătat că au rămas deficiențe în domenii cum ar fi convertibilitatea armelor cu gloanțe oarbe, cerințele de marcare, dezactivarea, definițiile, modalitățile de vânzare pe internet, precum și sistemele de colectare și de schimb al datelor. Au fost identificate cerințe suplimentare având în vedere experiența evenimentelor recente.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul Uniunii.

---

¹⁵ *European Association of the Civil Commerce of Weapons* (Asociația Europeană a Comerțului de Arme pentru Uz Civil).

¹⁶ Transcrime.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

La doi ani de la intrarea în vigoare a directivei, Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind situația care rezultă din aplicarea acestei directive, însoțit, dacă este cazul, de propuneri. Rapoartele ulterioare vor fi prezentate Parlamentului European și Consiliului o dată la cinci ani.

- **Documente explicative (pentru directive)**

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele actelor cu putere de lege și ale actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive.

- **Descriere detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

La articolul 1, propunerea clarifică definiția conceptelor de „intermediar” și de „armurier” și asigură coerența cu definiția componentelor și pieselor esențiale ale armelor de foc în conformitate cu Protocolul ONU privind armele de foc. Studiile realizate de Comisie arată lipsa de claritate a definiției conceptului de „intermediar” și subliniază faptul că intermediarii ar trebui, de asemenea, să fie incluși în domeniul de aplicare al directivei. Amortizoarele de zgomot sunt, de asemenea, incluse în domeniul de aplicare al directivei.

La articolul 2 al propunerii, colecționarii sunt incluși pentru prima oară în domeniul de aplicare al directivei. Astfel cum a arătat evaluarea realizată, colecționarii se pot afla la originea traficului de arme de foc. Prin urmare, colecționarii vor avea posibilitatea să achiziționeze arme de foc, dar numai sub rezerva autorizării/declarației.

Directiva trebuie să se aplice armelor de foc dezactivate în ceea ce privește identificarea posesorului și registrele. Dovezile colectate în cadrul studiilor Comisiei au arătat că acest punct reprezintă o deficiență gravă a legislației UE pe planul securității. Atentatele recente au fost comise cu arme de foc dezactivate în mod necorespunzător (sau cu arme de foc asamblate din componente dezactivate în mod necorespunzător).

Propunerea de a introduce în scurt timp, prin intermediul unui regulament de punere în aplicare, orientări comune minime stricte privind dezactivarea armelor de foc va face reactivarea mult mai dificilă. Nu se poate exclude posibilitatea ca armele dezactivate să fie reactivate în ciuda normelor stricte. În consecință, în ceea ce privește cele mai periculoase arme de foc (categoria A) s-au introdus norme mai stricte, care se aplică chiar în cazul în care aceste arme sunt dezactivate. Acest lucru înseamnă că, exceptând muzeele, nimănui nu i se va permite posesia armelor de foc dezactivate din categoria A și nici comerțul cu acestea.

O nouă dispoziție stabilește cerința pentru păstrarea evidențelor privind armele de foc dezactivate în cadrul unor registre naționale. Orice transfer al unei arme de foc dezactivate (adică orice schimbare a posesorului) trebuie înregistrat.

Armele semiautomate reprezintă actualmente o proporție mare din armele utilizate pentru vânătoare și pentru tir sportiv. Cu toate acestea, studiul de evaluare concluzionează că anumite arme semiautomate pot fi convertite cu ușurință în arme automate, iar directiva în vigoare nu furnizează niciun criteriu tehnic pentru a împiedica o astfel de conversie. Însă chiar și în absența conversiei în arme de categoria A, anumite arme de foc semiautomate pot fi

foarte periculoase atunci când dispun de o capacitate ridicată în ceea ce privește numărul de cartușe. Propunerea interzice armele semiautomate care sunt incluse în actuala categorie B7.

Propunerea introduce norme comune la nivelul UE privind marcarea pentru a împiedica ștergerea cu ușurință a marcajelor. În special, propunerea precizează care sunt componentele pe care trebuie aplicat marcajul (pentru a asigura coerența cu cerințele de marcă din UNFP). Aceasta ar trebui să se aplice și armelor de foc importate. Perioada de păstrare a datelor în cadrul unui sistem informatizat de evidență este extinsă la peste 20 de ani. Datele ar trebui să fie păstrate până la distrugerea armei de foc în cauză, dar nu este prevăzută o aplicare retroactivă.

Evaluarea Directivei privind armele de foc și alte studii pregătitoare au demonstrat utilizarea tot mai frecventă a internetului drept canal pentru vânzarea armelor de foc și dificultățile de a controla aceste tranzacții în viitor. Utilizarea în viitor pe scară mai largă a achiziționării prin mijloace de comunicare la distanță poate conduce la o creștere a riscului grav de fraudă legat de această metodă de vânzare. Având în vedere că anumite arme de foc utilizate în atacurile teroriste recente au fost asamblate ilegal din componente cumpărate legal prin intermediul internetului, a nu reglementa acest canal de vânzări ar constitui un risc semnificativ. În plus, va fi mai dificil să se verifice online legalitatea autorizațiilor pentru deținerea de arme. Riscul este chiar mai ridicat în cazul achiziționării din țări terțe.

Directiva în vigoare prevede după cum urmează: „Statele membre asigură controlul strict, cu excepția cazului armurierilor, al achiziționării, atunci când este permisă, de arme de foc, de piese și de muniție pentru acestea, prin mijloace de comunicare la distanță [...]”.

Propunerea prevede o abordare mai strictă: vânzarea de arme și de componente prin mijloace de comunicare la distanță (în special prin internet) nu este autorizată decât în cazul armurierilor și intermediarilor.

Directiva în vigoare nu include armele de alarmă, cele de semnalizare, cele de protejare etc. Se propune definirea unor criterii comune privind „armele de alarmă” pentru a preveni convertibilitatea lor în arme de foc adevărate. Aceste criterii ar trebui, bineînțeles, să se aplice atât armelor de alarmă fabricate în UE, cât și armelor importate.

Riscul convertibilității armelor de alarmă și a altor tipuri de arme cu gloanțe oarbe în arme de foc adevărate este ridicat și a condus la formularea uneia dintre recomandările esențiale rezultate în urma evaluării directivei și a altor studii. Potrivit informațiilor furnizate de părțile interesate, armele de alarmă convertibile importate din țări terțe pot intra pe teritoriul UE fără dificultate din cauza lipsei de norme coerente/comune. Specificațiile tehnice vor fi adoptate printr-un act de punere în aplicare.

Nu există niciun sistem prin intermediul căruia celelalte state membre să poată fi informate atunci când o autorizație este refuzată (în special pentru armele de foc din categoria B). Propunerea introduce un sistem de schimb de informații între statele membre și prevede ca armurierii și intermediarii să fie conectați la registre centrale pentru arme de foc. În acest context, Comisia va analiza utilizarea instrumentelor existente de schimb de informații.

Propunerea introduce, de asemenea, o limită de cinci ani pentru durata valabilității unei licențe.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 91/477/CEE a Consiliului¹⁷ a instituit o măsură de însoțire pentru piața internă. Ea a stabilit un echilibru între, pe de o parte, angajamentul de a asigura, într-o anumită măsură, libera circulație în cadrul Uniunii a anumitor arme de foc și, pe de altă parte, necesitatea de a controla această libertate prin recurgerea la garanții de securitate adecvate acestui tip de produs.
- (2) Ca urmare a actelor teroriste recente, care au demonstrat lacune legate de punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE, în special în ceea ce privește dezactivarea armelor, convertibilitatea și normele privind marcarea, „Agenda europeană privind securitatea”, adoptată în aprilie 2015, și Declarația Consiliului miniștrilor afacerilor interne din 29 august 2015 au cerut revizuirea directivei menționate, precum și o abordare comună cu privire la dezactivarea armelor de foc în vederea prevenirii reactivării și utilizării acestora de către infractori.
- (3) Anumite aspecte din Directiva 91/477/CEE necesită ameliorări suplimentare.
- (4) Organismele care au ca obiect de interes aspecte de natură culturală și istorică ale armelor, care sunt recunoscute ca atare de statul membru pe teritoriul căruia sunt stabilite și care dețin arme de foc clasificate în categoria A achiziționate înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive ar trebui să poată deține în continuare armele de foc respective, sub rezerva autorizării de către statul membru în cauză și cu condiția ca armele de foc respective să fie dezactivate.

---

¹⁷ Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme (JO L 256, 13.9.1991, p. 51).

- (5) Prezenta directivă ar trebui să se aplice colecționarilor, întrucât s-a determinat că aceștia se pot afla la originea traficului de arme de foc.
- (6) Prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, intermediarilor, întrucât aceștia furnizează servicii similare celor furnizate de armurieri.
- (7) Luând în considerare riscul ridicat al reactivării armelor dezactivate în mod necorespunzător și pentru a îmbunătăți securitatea în întreaga Uniune, prezenta directivă ar trebui să se aplice armelor de foc dezactivate. În plus, ar trebui introduse norme mai stricte în ceea ce privește cele mai periculoase arme de foc, pentru a se asigura că nu este permisă posesia armelor de foc respective și nici comerțul cu acestea. Normele menționate ar trebui să se aplice armelor de foc din categoria respectivă chiar și după ce acestea au fost dezactivate. În cazul în care aceste norme nu sunt respectate, statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare, inclusiv distrugerea armelor de foc în cauză.
- (8) Pentru a se asigura trasabilitatea armelor de foc dezactivate, acestea ar trebui să fie înregistrate în registre naționale.
- (9) Anumite arme de foc semiautomate pot fi convertite cu ușurință în arme de foc automate, fapt ce constituie o amenințare la adresa securității. Chiar și în absența conversiei în arme de categoria A, anumite arme de foc semiautomate pot fi foarte periculoase atunci când dispun de o capacitate ridicată în ceea ce privește numărul de cartușe. Prin urmare, uzul civil al acestor arme semiautomate ar trebui să fie interzis.
- (10) Pentru a împiedica ștergerea cu ușurință a marcajelor și pentru a preciza care sunt componentele pe care trebuie aplicat marcajul, ar trebui să se introducă norme comune ale Uniunii privind marcarea.
- (11) Durata de utilizare a armelor de foc poate depăși cu mult 20 de ani. Pentru a asigura trasabilitatea armelor de foc, ar trebui ca evidențele referitoare la acestea să fie păstrate pentru o perioadă nedeterminată de timp, până când distrugerea lor este certificată.
- (12) Modalitățile de vânzare a armelor de foc și a componentelor acestora prin mijloace de comunicare la distanță poate constitui o amenințare gravă la adresa securității, deoarece aceste modalități sunt mai dificil de controlat decât metodele de vânzare convenționale, în special în ceea ce privește verificarea online a legalității autorizațiilor. Prin urmare, este adecvat ca vânzarea de arme și de componente prin mijloace de comunicare la distanță, în special prin internet, să nu fie autorizată decât în cazul armurierilor și intermediarilor.
- (13) În plus, riscul conversiei armelor de alarmă și a altor tipuri de arme cu gloanțe oarbe în arme de foc adevărate este ridicat, iar în unele atacuri teroriste au fost utilizate arme convertite. Prin urmare, este esențial să fie rezolvată problema utilizării, pentru săvârșirea de infracțiuni, a armelor de foc convertite, în special prin includerea acestor arme în domeniul de aplicare al directivei. Ar trebui să fie adoptate specificații tehnice cu privire la armele de alarmă și cele de semnalizare, precum și la armele de spectacol și cele acustice, astfel încât să se asigure faptul că aceste arme nu pot fi convertite în arme de foc.
- (14) Pentru a ameliora funcționarea schimbului de informații între statele membre, Comisia ar trebui să evalueze elementele necesare pentru un sistem care să sprijine schimbul de

informații conținute în cadrul sistemelor informatizate ale statelor membre de evidență a datelor. Evaluarea Comisiei poate fi însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă în care sunt luate în considerare instrumentele existente pentru schimbul de informații.

- (15) Pentru a asigura un schimb adecvat de informații între statele membre cu privire la autorizațiile acordate și la cele refuzate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea unui act care să permită statelor membre să creeze un astfel de sistem de schimb de informații cu privire la autorizațiile acordate și la cele refuzate. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (16) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸.
- (17) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (18) Deoarece obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre ci, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (19) Prin urmare, Directiva 91/477/CEE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 91/477/CEE se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 1 se modifică după cum urmează:
  - (a) Alineatul (1b) se înlocuiește cu următorul text:

„(1b) În înțelesul prezentei directive, «componentă esențială» înseamnă țeava, cadrul, recuperatorul, manșonul mobil sau cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul și orice dispozitiv conceput sau adaptat pentru a reduce zgomotul provocat de tragerea unui foc de armă care, în calitate de obiecte separate, sunt

---

¹⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau sunt concepute să se monteze.”

(b) Alineatul (1e) se înlocuiește cu următorul text:

„(1e) În înțelesul prezentei directive, «intermediar» înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu excepția armurierilor, a cărei activitate constă, integral sau parțial, în achiziționarea, comercializarea sau realizarea de transferuri, pe teritoriul unui stat membru sau dintr-un stat membru într-altul, de arme de foc complet asamblate, de piese și de muniție pentru acestea, sau în exportul către o țară terță de arme de foc complet asamblate, de piese și de muniție pentru acestea.”

(c) La alineatul (1), se adaugă următoarele alineate:

„(1f) În înțelesul prezentei directive, «arme de alarmă și arme de semnalizare» înseamnă dispozitive portabile echipate cu un tub de cartuș, având o evacuare de gaze situată în față, lateral sau în partea superioară, care sunt proiectate și fabricate în mod specific cu scopul de a da alarma sau de a transmite un semnal și care sunt concepute numai pentru a trage gloanțe oarbe sau muniție pirotehnică sau pentru a utiliza substanțe iritante sau alte substanțe active.

(1g) În înțelesul prezentei directive, «arme de spectacol și arme acustice» înseamnă arme de foc convertite cu scopul specific de a fi utilizate în mod exclusiv pentru a trage gloanțe oarbe, pentru reprezentații teatrale, sesiuni fotografice, filme și înregistrări de televiziune.

(1h) În înțelesul prezentei directive, «copii de arme de foc» înseamnă obiecte care au aspectul fizic al unei arme de foc, dar care sunt fabricate în așa fel încât nu pot convertite pentru a expulza o alicie, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.

(1i) În înțelesul prezentei directive, «arme de foc dezactivate» înseamnă arme de foc care au fost modificate cu scopul de a deveni definitiv impropriei folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate piesele esențiale ale armei de foc au devenit definitiv nefuncționale și imposibil de demontat, înlocuit sau modificat, astfel încât să nu permită în niciun fel reactivarea armei de foc.”

(d) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În înțelesul prezentei directive, «armurier» înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate constă, integral sau parțial, în oricare dintre următoarele:

(i) fabricarea, comerțul, schimbul, închirierea, repararea sau conversia armelor de foc;

(ii) fabricarea, comerțul, schimbul, închirierea, repararea sau conversia pieselor armelor de foc;

(iii) fabricarea, comerțul, schimbul sau conversia muniției.”

(2) La articolul 2, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prezenta directivă nu se aplică achiziționării sau deținerii armelor și muniției, în conformitate cu legislația națională, de către forțele armate, poliție și autoritățile publice. Ea nu se aplică nici în cazul transferurilor comerciale de arme și muniție de război.”

(3) La articolul 4, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că orice armă de foc sau piesă introdusă pe piață a fost marcată și înregistrată în conformitate cu prezenta directivă.

(2) În scopul identificării și urmăririi tuturor armelor de foc asamblate, statele membre solicită, la data fabricării fiecărei arme de foc sau în momentul importului în Uniune, un marcaj unic, care să includă numele producătorului, țara sau locul fabricării, numărul de serie și anul de fabricație (dacă acesta nu face parte din numărul de serie). Acest lucru nu aduce atingere aplicării mărcii comerciale a producătorului.

Marcajul trebuie aplicat pe recuperatorul armei de foc.

Statele membre se asigură că fiecare pachet elementar de muniție completă este marcat astfel încât să indice numele producătorului, numărul de identificare a lotului, calibrul și tipul de muniție.

Mai mult, la data transferului armelor de foc din stocurile guvernamentale în uzul civil permanent, statele membre asigură marcajul unic, care permite identificarea guvernului care efectuează transferul.

(3) Statele membre se asigură că exercitarea activității de armurier sau intermediar pe teritoriul lor este condiționată de obținerea unei autorizații, acordate în urma cel puțin a unui control privind integritatea personală și profesională și competențele armurierului sau intermediarului. Dacă este vorba despre o persoană juridică, controlul vizează atât persoana juridică, cât și persoana care conduce întreprinderea respectivă.”

(4) La articolul 4, alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(a) La primul paragraf, teza a doua se înlocuiește cu următorul text:

„Acest sistem de evidență înregistrează, pentru fiecare armă de foc, tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de serie, precum și numele și adresa furnizorului și ale persoanei care achiziționează sau deține arma de foc. Evidențele privind armele de foc, incluzând armele de foc dezactivate, trebuie păstrate până când distrugerea armelor de foc respective a fost certificată de autoritățile competente.”

(b) Al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pe durata întregii lor perioade de activitate, armurierii și intermediarii trebuie să țină un registru în care trebuie să fie înscrise intrările și ieșirile tuturor armelor de foc

află sub incidența prezentei directive, precum și caracteristicile care permit identificarea și urmărirea armelor de foc, în special tipul acestora, marca, modelul, calibrul și numărul de serie ale acestora și numele și adresa persoanelor care le-au furnizat și achiziționat.

La încetarea activității sale, armurierul sau intermediarul predă registrul menționat autorității naționale responsabile de administrarea sistemului de evidență vizat la primul paragraf.

Fiecare stat membru se asigură că registrele armurierilor și intermediarilor stabiliți pe teritoriul său sunt conectate la sistemul informatizat de evidență a datelor privind armele de foc.”

(5) Articolul 4b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4b

- (1) Statele membre instituie un sistem de reglementare a activităților intermediarilor și armurierilor. Acest sistem poate să includă una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
  - (a) înregistrarea intermediarilor și armurierilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor;
  - (b) acordarea de licențe sau de autorizații pentru activitățile intermediarilor și armurierilor.
- (2) Sistemul menționat la alineatul (1) include cel puțin un control privind integritatea personală și profesională și competențele armurierului sau intermediarului. Dacă este vorba despre o persoană juridică, controlul vizează atât persoana juridică, cât și persoana care conduce întreprinderea respectivă.”

(6) Articolele 5 și 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 5

- (1) Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre autorizează achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele care au un motiv întemeiat și care:
  - (a) au împlinit cel puțin vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor de deținere de arme de foc în scopul practicării vânătorii sau a tirului sportiv, cu condiția ca, în acest caz, persoanele sub 18 ani să aibă permisiunea părinților, să se afle sub îndrumarea părinților sau sub îndrumarea unei persoane adulte care deține un permis pentru arme de foc sau pentru o armă de vânatoare valabilă sau să practice aceste activități în cadrul unui centru de instruire care deține licență sau este autorizat în alt mod;
  - (b) nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru propria persoană, pentru ordinea publică sau siguranța publică. Se consideră că existența

unei condamnări pentru săvârșirea cu intenție și cu violență a unei infracțiuni indică un astfel de pericol.

- (2) Statele membre prevăd controale medicale standard pentru eliberarea sau reînnoirea autorizațiilor menționate la alineatul (1) și retrag autorizațiile în cazul în care oricare dintre condițiile pe baza cărora au fost acordate nu mai este îndeplinită.

Statele membre nu pot interzice persoanelor rezidente pe teritoriul lor să dețină o armă achiziționată într-un alt stat membru decât dacă interzic achiziționarea aceleiași arme pe teritoriul lor.

Articolul 6

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a interzice achiziționarea și deținerea de arme de foc și de muniții clasificate în categoria A și pentru a distruge armele de foc și munițiile care sunt deținute cu încălcarea acestei dispoziții și care sunt confiscate.

Statele membre pot autoriza organismele care au ca obiect de interes aspecte de natură culturală și istorică ale armelor și care sunt recunoscute ca atare de statul membru pe teritoriul căruia sunt stabilite să dețină în continuare arme de foc clasificate în categoria A achiziționate înainte de [data intrării în vigoare a prezentei directive], cu condiția ca armele de foc respective să fie dezactivate în conformitate cu dispozițiile de punere în aplicare a articolului 10b.

Achiziționarea de arme de foc, de piese și de muniție pentru acestea din categoriile A, B și C prin mijloace de comunicare la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*), este autorizată numai în cazul armurierilor și intermediarilor și face obiectul unui control strict efectuat de statele membre.

(*) Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță (JO L 144, 4.6.1997, p. 19).”

- (7) La articolul 7 alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Perioadele maxime nu depășesc cinci ani. Autorizația poate fi reînnoită în cazul în care condițiile pe baza cărora a fost acordată sunt îndeplinite în continuare.”

- (8) Se introduc următoarele articole 10a și 10b:

„Articolul 10a

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că nici armele de alarmă și cele de semnalizare, nici armele de spectacol și cele acustice nu pot fi convertite în arme de foc.

Comisia adoptă specificații tehnice cu privire la armele de alarmă și cele de semnalizare, precum și la armele de spectacol și cele acustice, pentru a se asigura faptul că aceste arme nu pot fi convertite în arme de foc.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).

Articolul 10b

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru verificarea de către o autoritate competentă a dezactivării armelor de foc, pentru a se asigura că modificările aduse unei arme de foc o transformă în mod ireversibil într-una nefuncțională. În contextul acestei verificări, statele membre dispun eliberarea unui certificat sau a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc sau aplicarea pe suprafața armei de foc a unui marcaj clar vizibil în acest sens.

Comisia adoptă standarde și tehnici de dezactivare, pentru a se asigura că armele de foc dezactivate devin în mod ireversibil nefuncționale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).”

(9) La articolul 13, se adaugă următoarele alineate (4) și (5):

„(4) Autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații referitoare la autorizațiile acordate pentru transferurile de arme de foc către un alt stat membru, precum și de informații referitoare la refuzurile de acordare a autorizațiilor în conformitate cu articolul 7.

(5) Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 13a, să adopte acte delegate privind modalitățile schimbului de informații referitoare la autorizațiile acordate și la cele refuzate.”

(10) Articolul 13a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13a

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Delegarea competenței prevăzute la articolul 13 este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată, începând de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(3) Delegarea competenței prevăzute la articolul 13 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

(11) Se introduce articolul 13b:

„Articolul 13b

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului(*).
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

(12) Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, la fiecare cinci ani, un raport privind aplicarea prezentei directive, însoțit, dacă este cazul, de propuneri, în special cu privire la categoriile de arme de foc din anexa I și la aspecte legate de noile tehnologii, cum ar fi imprimarea 3D. Primul raport se prezintă la doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.”

Comisia evaluează, până la [data], elementele necesare pentru un sistem de schimb, între statele membre, al informațiilor conținute în cadrul sistemelor informatizate de evidență a datelor, sisteme menționate la articolul 4 alineatul (4). Evaluarea Comisiei este însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă în care sunt luate în considerare instrumentele existente pentru schimbul de informații.”

(13) În anexa I la Directiva 91/477/CEE, partea II se modifică după cum urmează:

- (a) Secțiunea A se modifică după cum urmează:
  - (i) La categoria A, se adaugă următoarele puncte:

- „6. Armele de foc automate care au fost convertite în arme de foc semiautomate;
7. Armele de foc semiautomate pentru uz civil, care seamănă cu arme cu mecanisme automate;
8. Armele de foc de la punctele 1-7 după ce au fost dezactivate.”

(ii) La categoria B, se elimină punctul 7.

(iii) La categoria C, se adaugă următoarele puncte:

- „5. Armele de alarmă și armele de semnalizare, armele de spectacol și armele acustice, precum și copiile de arme;
6. Armele de foc din categoria B și de la punctele 1-5 din categoria C după ce au fost dezactivate.”

(b) La secțiunea B, se elimină următorul text:

„Mecanismele de închidere, camera și țeava armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria în care sunt clasificate armele de foc din care fac parte sau cărora le sunt destinate.”

(14) În anexa I la Directiva 91/477/CEE, partea III se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se elimină;

(b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„sunt concepute în scopul de protejare, abataj, pescuit cu harpon sau în scopuri industriale sau tehnice, cu condiția să nu poată fi utilizate decât în acest scop;”

(c) al doilea paragraf se elimină.

Articolul 2

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu la [3 luni de la publicarea în JO]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele